

hvilken et Exemplar bliver at vedhæfte ethvert islandsk Søpass. Og skal enhver Politimester paa Island have Indseende med, at de Fremmede efterkomme de dem vedkommende Lovforrifter.

§ 9.

Kongen vil nærmere bestemme og kundgjøre de forandrede Former for Erhvervelsen og Benyttelsen af islandsk Søpass, som, efterat det er tilladt alle indenlandske Handlende at besøge fremmede Skibe, og Udlændinger ere tilstede en almindelig Ret til Handel paa Island, ville blive fornødne i de forskjellige Tilfælde, for hvilket sligt Pass skal udfærdiges.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Den tidligere paa Island stedfundne Monopolhandel blev ifølge Placat 18de August 1786 og Forordning 13de Juni 1787 vel affasset, men Handelen blev kun frigiven for alle danske Undersaatter, endog med den særegne Indskrænkning for de i Island bosatte Handlende, at de ei maatte drive directe Handel mellem Island og fremmede Steder, Frd. 13de Juni Cap. II. § 1; og Fremmede vedbleve at være de jure udelukkede fra denne Handel, indtil Forordning 11te September 1816 udkom. Efter bemeldte Forordnings § 1 og 3 blev nu vel Rentekammeret bemyndiget til at udstede Pass eller Tilladelse til at besøge Island for et vist Antal Handelskibe, der tilhørte fremmede Staters Undersaatter, imod at der ved Passets Modtagelse erlagdes 50 Rbd., eller, naar Ladningen bestod af Tommer, 20 Rbd. pr. Commercialst af Skibets Drægtighed. Disse Afgifter vare imidlertid saa høie, at de aldrig ere blevne erlagte, og de facto ere saaledes Fremmede endnu udelukkede fra Handel paa Island, alene med den Undtagelse, at efterat Placat 1ste Juni 1821 og 22de Marts 1839 havde bemyndiget Rentekammeret til at meddele Fremmede Tilladelse til at føre Tommerladninger samt tilhugne Træbygninger med tilhørende Materialer og forarbejdede Bestanddele til Island, uden at deraf erlægges den ved Forordning

11te September 1816 § 3 paabudne Afgift, have Fremmede, navnlig Nordmand, oftere tilført Island Tommerladninger. Den islandsk Handel er saaledes for Tiden, skøndt den ovennævnte i Frd. 13de Juni indeholdte Indskrænkning blev hævet ved Frd. 11te September 1816 § 13, endnu væsentligt bunden til Danmark, og, da de islandsk Produkter ikke kunde finde nogen væsentlig Afsetning paa noget andet indenlandsk Marked, navnlig til København.

Det maa i saa Henseende erindres, at, naar de islandsk Handelsberetninger, der iøvrigt ingenslunde ere fuldstændige, angive, at en Deel Varer ere tilførte Island fra fremmede Lande, t. Ex. i Aaret 1849 for henved 70,000 Rbd., medens der fra Kongerige Danmark er tilført for over 500,000 Rbd., og at der fra Island i samme Aar er udført til fremmede Lande for henved 320,000 Rbd., medens der til Kongeriget Danmark er udført for henved 740,000 Rbd. (derunder alene til København for over 720,000 Rbd.), saa er, med Undtagelse af den ovennævnte forholdsvis ubetydelige Handel med Tommer og Bygningematerialier, den fra fremmede Lande stete Tilførsel og den til samme stete Afførsel iværksat for de paa Island etablerede og hovedsageligen for Københavnske Handlendes Regning, og antyder saaledes paa ingen Maade nogen Undtagelse fra Regelen, at Fremmede for Tiden ere udelukkede fra den islandsk Handel. Særligt er der gennem Indenrigsministeriet i Tidrummet fra 1847 til 1851 udfærdigede islandsk Søpass, i 1847 for 97 Skibe, drægtige 3,786 $\frac{1}{4}$ Læster, i 1848 for 97 Skibe, drægtige 3,621 $\frac{1}{4}$ Læster, i 1849 for 98 Skibe, drægtige 3,845 Læster, i 1850 for 101 Skibe, drægtige 4,103 Læster, i 1851 for 94 Skibe, drægtige 3,887 Læster; desuden er i dette Tidrum i Medhold af Placat 28de December 1836 § 15 fornyede islandsk Søpass for 92 Skibe, drægtige 3,862 $\frac{5}{8}$ Læster. Det viser sig saaledes, at den islandsk Handel aarligen har beskæftiget i det nævnte Dvingspennum over 100 Skibe, med en Læstedrægtighed af noget over 4,600 Læster. I indværende Aar har Skibsfarten været usædvanlig stærk, idet der igjennem Indenrigsministeriet er udstædt Pass for 121